

70 РОКІВ ПЕРЕМОГИ НАД НАЦИЗМОМ

Газета Київського професійно-педагогічного коледжу імені Антона Макаренка

№5. Квітень 2015 р.

ПРИВІТАННЯ ВЕТЕРАНІВ З НАГОДИ 70-ї РІЧНИЦІ ПЕРЕМОГИ

Дорогі наші ветерани,
герої – переможці!

Сімдесят років минуло відтоді, як завершилася найкраща в історії людства війна, вогонь якої зачепив своїм смертоносним крилом майже всю Європу. Десятки мільйонів українців та росіян, білорусів та казахів, євреїв та представників інших народів СРСР ціною невимірних зусиль захистили цивілізацію і прийдешні покоління від геноциду, не дали повернути колесо історії до часів рабства та інквізиторських жахів середньовіччя.

Саме ваші зусилля на фронті і в тилу, саме ваша жертвність і патріотизм, ваш героїзм дали нам можливість жити у вільній, демократичній країні.

Хочеться згадати персонально всіх тих ветеранів, які після закінчення жадливої війни віддавали свої сили відбудові держави та нашого навчального закладу. Це В.Г. Більботенко, А.І. Дьомін, В.І. Кальницький, О.І. Книш, О.П. Круковський, Н.М. Левін, Г.С. Плетень, М.Я. Рудник. Шановні ветерани, ми пам'ятаємо і ніколи не забудемо ваш вклад у розбудову

нашого навчального закладу.

Схилямо голову перед тими учасниками війни – працівниками коледжу, кого вже, на жаль, немає серед нас, це В.Г. Більботенко, О.І. Книш, О.П. Круковський, Г.С. Плетень, М.Я. Рудник. Також щиро дякуємо тим ветеранам війни, які і сьогодні в строю, підтримують життєву позицію та тісний зв'язок із коледжем. Це колишні працівники коледжу Н.М. Левін, А.І. Дьомін, В.І. Кальницький.

Левін Натан Маркович починав війну солдатом, а закінчив – підполковником, брав активну участь у бойових діях, за що нагороджений орденами та медалями. Дякуючи його невтомній праці на благо коледжу, ми сьогодні маємо світлі, просторі аудиторії, спортивну залу, бібліотеку, ідально та в цілому навчальний корпус.

Дьомін Анатолій Іванович пішов на війну у 1941 році, будучи студентом Київського сільськогосподарського інституту. Брав участь у боях на Брянському, Білоруському, Прибалтійських фронтах. Сьогодні Дьомін Анатолій Іванович – доктор педагогічних наук, який вніс неоці-

нений вклад у розвиток науки та освіти.

Кальницький Василь Іванович у 18 років пішов захищати рідну землю, служив у зенітних військах, а з 1996 року стояв на сторожі матеріальних цінностей коледжу.

Також хочеться згадати сьогодні і наших працівників, які мають статус "діти війни". Це викладачі та співробітники, що продовжують працювати в коледжі:

О.Г. Вороніна, А.П. Дринь, Л.В. Зіміна, К.І. Зобенько, Е.М. Ковальчук, Г.М. Краснощок, О.Ф. Ремез, Л.О. Сидоренко, С.К. Смоляніна, О.Г. Стась, О.Г. Шовтюк, О.І. Щербак. Щиро бажаємо вам творчої наснаги в роботі та всіх земних гараздів.

У цей славний ювілей від щирого серця бажаю усім ветеранам та дітям війни міцного здоров'я, довголіття, сімейного затишку, миру, тепла та любові.

О.І. Щербак

"В колективі,
через колектив,
для колективу"

А.С. МАКАРЕНКО

ПАМ'ЯТАЄМО! ПЕРЕМАГАЄМО!

8-9 Травня українці відзначатимуть День пам'яті та примирення і 70-річчя перемоги над нацизмом у Другій світовій війні. Цьогоріч вперше 8 травня — день капітуляції нацистської Німеччини — на офіційному рівні за європейською традицією став Днем пам'яті та примирення і в нашій державі. Відповідний Указ Президент України П.Порошенко підписав 24 березня 2015 р.

«8 і 9 травня мають об'єднати країну. А коли ми чуємо на запитання провокатора відповідь президента сусідньої країни, що перемога могла б відбутися без українців, — це розкол загального антифашистського руху. Це — знущання над пам'яттю українців, над роллю українців, які звільнили не лише Україну, але й всю Європу. Саме тому мій указ об'єднує Україну. Саме тому вся Європа зараз з нами, бо 8 травня відзначається перемога європейських цінностей», — зазначив Президент і додав: "Я буду в нашій державі вільну, незалежну та демократичну Україну"

Президент вважає, що ці дві дати повинні слугувати об'єднуючим фактором. Нагадаю, що серед загальних демо-

графічних втрат СРСР у Другій світовій війні доля України складає майже половину.

Думаю, що така нова пам'ятна дата Україні потрібна. Вона не просто календарно наближає нас до Європи (мовляв, Європа святкує 8 травня, і ми будемо святкувати). Ні. Вона наближає нас до європейського розуміння суті перемоги у Другій світовій війні, до її гуманістичної складової. Адже відсутність розуміння того, що війна — це людські трагедії, смерті, жертви, гуманітарні катастрофи, призводить до того, що виникають нові приводи для війни, більше того, відроджуються милітаристські настрої у сучасному світі.

Глава держави акцентував увагу на загальноєвропейському характері дати 8 травня. Внесок України в перемогу об'єднаних націй над нацизмом значний. Україна належала до східноєвропейського театру війни, однак українці воювали по всьому світу. Український слід залишився на полях головних битв на інших фронтах: Вестерплатте, Дюнкерк, Монте-Кассіно, Нормандія, Маньчжурія. Найбільше українців (до 6 млн.) перебувало у Червоній армії в структурах українського визвольного руху (УПА та ОУН) — близько півмільйона осіб, майже 250 тис. — в арміях Польщі, Великої Британії, Франції,

Канади, США. Загалом брали участь у бойових діях 7 млн. українців. Прямі людські втрати України у Другій світовій війні становлять 8-10 млн. осіб, економічні — 285 млн. тогочасних рублів.

Із Україною пов'язане і завершення Другої світової війни. 2 вересня 1945 р. український радянський генерал Кузьма Дерев'янка від імені СРСР приймав беззастережну капітуляцію Японії.

9 травня ми будемо вшанувати ветеранів Другої світової війни. Ці люди заслужили, щоб ми схиляли голови перед їхнім героїчним подвигом. З кожним роком реальних свідків та учасників тієї війни стає все менше. Настане день, коли вони підуть від нас у вічність, і дуже важливо не забувати, до чого призводить війна, гордія і неповага один до одного, безглузда ідеологічна конфронтація та зрада елементарним людським цінностям.

Маємо пам'ятати, що той, хто захищає свою землю, завжди перемагає. Пам'ять про події, які відбувалися на нашій землі, робить нас сильнішими, має оберігати від помилок минулого і допоможе перемогти сьогодні.

В.Г. Данькевич, викладач історії, голова циклової комісії соціально-гуманітарних дисциплін

У номері:

- 1 Привітання ветеранів з нагоди 70-ї річниця Перемоги!
- 1 Пам'ятаємо! Перемагаємо!
- 2 10 травня — День матері
- 2 Дорогами пам'яті
- 3 Міський конкурс читців поезії Лесі Українки
- 4 Місячник з охорони праці
- 4 Кращий за професією слюсар
- 4 Разом ми сила!
- 4 Вітаємо наших ювілярів

10 ТРАВНЯ—ДЕНЬ МАТЕРІ

Вітаю із Днем Матері!

День матері - це одне із найшанованіших свят, тому що кожен із нас з дитинства і до останніх днів несе в душі єдиний і неповторний образ -- образ своєї мами, яка все зрозуміє, вибачить, завжди пожаліє і буде самовіддано любити, незважаючи ні на що. Цей день стає приємним приводом для того, щоб зателефонувати мамі або прийти до неї, щоб сказати «спасибі» за її любов, підтримку і самовідданість.

Краса материнства і щастя, яке вона несе, в усі віки оспівувалися кращими художниками і поетами. І не випадково – адже по тому, наскільки щаслива і шанована в державі жінка, яка виховує дітей, можна визначити ступінь культури й благополуччя суспільства. Шанування Матері в Україні є давньою традицією, що сягає своїм корінням у слов'янську епоху. Після приходу християнства поклоніння охоронниці сім'ї і роду тільки посилювалося, тому що всю вдячність

і повагу до жінки-матері почали проявляти через поклоніння Матері Божій-- заступниці і покровительці всіх українців. А в подальшому це виявляється в любові до Матері-України. Тому не випадково що, в Україні цей день відзначаємо офіційно на державному рівні в другу неді-

лю травня відповідно до Указу Президента України.

Шановні жінки-матері, наші Березини, сьогодні у важкий для України час, як ніколи усім потрібна наша любов і витримка, сила духу і доброта, чуйність і взаєморозуміння. Тож я від усієї душі вітаю вас зі святом. Хай світлом і добром відгукуються в душах дітей ваші нескінченні турботи, терпіння, любов і відданість. Нехай у Ваших очах не гаснуть посмішки. Щиро бажаю усім жінкам-матерям здоров'я, щастя, родинного благополуччя, взаєморозуміння з дітьми і вдячного тепла від чоловіків.

Шановні студенти, любіть своїх матерів, допомагайте їм, пам'ятайте, що ніхто не зробив для вас більше, ніж вони, і ніхто не буде з вами так само ширій.

Зі святом Матері, дорогі коледжани!

О.І Щербак

ДОРОГАМИ ПАМ'ЯТІ

Печерський район Києва, один з найстаріших. Тут, на високому березі Дніпра, збереглися вали старої, ще часів Петра I Печерської фортеці. Проходимо крізь них і опиняємося на території меморіального комплексу «Національний музей історії Великої Вітчизняної війни 1941 – 1945 років».

Саме так 9 квітня починалася екскурсія групи операторів комп'ютерного набору 22 ОКН (майстер в/н Юлія Вікторівна Щілка) в одному з найцікавіших музеїв Києва. Фонди музею налічують понад 700 тисяч одиниць зберігання – від танка Т – 34 чи німецького мотоцикла БМВ часів Другої світової до довоєнної чи воєнних часів преси та листів радянських воїнів до своїх родин.

Ще на підходах до центрального будинку музею розташовані площадки зі зразками справжньої бойової техніки. Ось трофеї із зони АТО, відбиті в боях з агресором і його сепаратистськими найманцями, далі – артилерійські системи часів Другої світової. Вражає велетенська площадка, заповнена не тільки бронетехнікою, але і бронепотягами, бойовими літаками, броньованими катерами. В іншому місці стоїть бойовий гвинтокрил Мі – 24В, який демонструє здатність двигати зброєю. До речі, у кабіну гвинтокрила можна забратися, сісти на місце пілота чи оператора зброї. Це стосується майже всіх експонатів під відкритим небом, до яких можливо доторкнутися своїми руками, залізти на них з друзями, зробити на пам'ять фотосесію. Найдавніший експонат – радянська танкетка Т – 27 зроблена ще у 1920-х.

Але головна експозиція Музею історії Великої Вітчизняної війни розташована у чотирьохповерховому корпусі, який є одночасно постаментом під величезною фігурою роботи скульптора Василя Бородея «Батьківщина-Мати». Скульптура домінує над київським міським ландшафтом, як колись домінували православні святині. Цікаво, що зварена «Батьківщина-Мати» з листів нержавіючої сталі. Варили блоки вагою 25-30 тон, а вже потім їх монтували. Під час проведення робіт покладено близько тридцяти кілометрів зварювальних швів. Скульптура стала київською візитівкою не тільки з архітектурної точки зору, а й з технологічної. Загальний вигляд і консультації під час будівництва фігури здійснював інститут електрозварювання Патона.

В музеї на нашу групу вже чекав екскурсовод. Студенти здійснили ніби подорож дорогами війни. Спочатку це були шляхи відступу. В першому залі представлені зворушливі документи із 1941 року. Фото українських шляхів, наповнених людьми, худобою, машинами, які йшли і їхали на схід. Запамятався стенд з печатками радянських частин, які були знайдені вже в наш час пошуковцями. Перед останнім боєм документи і прапори закопувалися в землю, щоб при прориві з оточення вони не попали до рук ворога.

А всього залів вісім. І кожен присвячений якійсь темі. Найстрашніший – там, де розташована виставка, присвячена концтабору Аушвіц (Освенцим) і періоду окупації. Сюди попадаєш як у фільм жахів. В центрі залу стоїть гільйотина, на якій страчували ворогів рейху – партизан, підпільників, патріотів України.

Дуже ретельно відтворили співробітники музею тематичні куточки. Ось довоєнний шкільний клас. Стоять парти, справжні речі 1941 року. Класні документи, випускні фотографії. І навіть відмітки, зроблені вже після війни. Ті, що загинули, стоять ще живі на старій світліні поруч з тими, що вижили. А ось відтворена каюта капітана бойового корабля, а далі партизанська землянка.

Музейна експозиція робить акцент на українському вимірі Другої світової війни.

Колись музей починався як виставка, присвячена українському партизанському руху, потім був період перебування у Кловському палаці, нарешті з 1981 року починається період перебування у теперішньому помешканні. У 1990-х проходила «українізація» музейної експозиції. Символічно, що наша екскурсія проходила 9 квітня, саме в той день, коли українська держава відмовилася від використання терміну «Велика Вітчизняна війна». Не треба бути Нострадамусом, щоб спрогнозувати зміну назви музею найближчим часом та модернізацію експозиції.

«Національний музей історії Великої Вітчизняної війни 1941 – 1945 років» стане трошки модернішим, з'являться тематичні виставки про українців у складі канадської, американської, польської, та інших армій антигітлерівської коаліції. Але це зробить музей ще кращим і цікавішим.

Екскурсія в музеї всім сподобалася. Кожен знайшов щось своє. Хтось задивився на баночки з розчинною кавою «Нескафе», що поставляла Америка в СРСР по ленд-лізу, а хтось на кулет американського винахідника Хайре Максима. Але треба спішити побачити цю експозицію, бо за умов декомунізації країни вона зміниться. Краще ворог хорошого.

І.В. Бредіхін

ПОРТРЕТ ІДЕАЛЬНОГО ПЕДАГОГА

Вчитель очима студентів

Студентам коледжу, майбутнім педагогам професійного навчання, ми запропонували написати твір-есе на тему «Портрет ідеального педагога». Порадували ті, хто задумався над цим завданням (врешті-решт, і над своєю майбутньою професією), проявили зрілість і творчу наснагу. На наше переконання, саме такі люди будуть справжніми майстрами своєї справи, хто вдумливо намагається зрозуміти закономірності і принципи своєї професії, оволодіти новітніми технологіями, аналізуючи і рефлектуючи щодо власного стилю професійної взаємодії. Тож слово нашим майбутнім колегам, зокрема:

Данилові Головку (гр.18 А1): «Особисто для мене навчання – це пошук відповідей на запитання, пошук себе серед незліченних можливостей самореалізації. Основна функція викладача у даному випадку – це показати ці запитання, наштотхнути на відповіді, показати множинність варіантів, що існують. А моя завдання – пропустити через себе інформацію, що знаходжу у пошуку відповідей на запитання і таким чином задовольнити свою цікавість, самовдосконалитись. Я отримую задоволення від того, коли відкриваю для себе нові грані навчання.

Пробуджувати і задовольняти цікавість, допомагати людині ставати кращою – ось, на мою думку, призначення вчителів. Ідеальний викладач – це людина, що має величезний життєвий досвід та глибокі, усвідомлені знання зі своєї дисципліни. Він має дійсно захоплюватися і любити те, чим він займається – це одразу помітно студентам. Він має бути креативним, лекції мають бути неповторними, насиченими реальними переживаннями, пропущеними через себе. Бо як можна пробудити бажання цікавитись чимось, коли сам не віриш у те, що робиш? Не менш важливою є здатність у доступній формі донести власні думки студентам. Ну і, звичайно, викладач повинен бути гуманним, не дозволяти собі образ у сторону студентів, намагатися всіяко підтримувати їхні пориви до пізнання.

Ідеальний викладач повинен виходити з того, що потрібно його учням, чим вони живуть, чого вони прагнуть. Розуміючи це, він може зробити так, що ті знання, які отримують його

учні будуть сприйняті, усвідомлені, а не просто завчені і забуті одразу після іспиту. Основою діяльності викладача має бути надання ґрунтовної бази знань, а потім – максимально можливо поля творчості, вільної інтерпретації у навчанні студента. Слова Річарда Олдінгтона: «Все, що може зробити вчитель, – це вказати шлях», дуже добре виражають цю думку.

Слово Віталію Столярчуку (гр. 18 А1) : «Говорять, що “ сильний” педагог є той, хто знає досконало свій предмет, робить навчання захоплюючим, зацікавлює учнів. Тоді і матеріал засвоюється краще.

Педагог зберігає за собою право навчати доти, доки вчиться сам. Педагог є прикладом великодушності, моральної чистоти. До кожного учня знайде особливий підхід. Та який же педагог без вимогливості, мудрості та справедливості? Мудрість спростовує насильство в освіті як руйнівну силу.

Педагог повинен не тільки вимагати від учнів знань, а ще й готувати дітей до самостійного життя. Спілкуватися з ними на принципах рівноправності, свободи і співробітництва. “Поганих учнів не буває”. Мій ідеальний педагог – це викладач, який відхиляється від стандартної системи навчання, вводить нововведення. Педагог ХХІ століття повинен ставитись творчо до процесу передачі знань, а не заціклюватись на застарілих підходах. Якщо це гуманітарний предмет, то ми повинні займатись не тільки писаниною, але і проводити більше бесід, роздумів, щоб людина могла себе проявити і визначитись. Чим більше викладач спілкується зі студентом тим краще».

То хто ж такий майстерний педагог? Педагог – це лікар, лікар-психолог, лікар-діагностик, цілитель людських душ, це екстра-сенс. Він має вміти заворожувати своєю мовою, переконувати всіма своїми діями, захоплювати, підкоряти своїй меті слухачів. А учні в нас у переважній більшості, як і раніше, слухачі...

Педагог – це священнослужитель, бо він всеяє віру в життя, в торжество людського добра і милосердя, віру в неповторність і особливе призначення кожної людини. Тонкий психолог, майстер настрою, майстер мобілізації учнів на навчальну діяльність.

Педагог – це дослідник. Він постійно експериментує, аналізує, вносить правки у свою діяльність. Це громадянин, патріот, небайдужий до всіх подій, що відбуваються в громадському житті. Філософ, що намагається зрозуміти сенс життя і розмірковує над її таємницями. Педагог – артист? Ні! Хіба ж він грає роль учителя? Ні, це його життя... Скоріш за все, педагог – режисер! Причому, тонкий за своїм підходом. Це керівник, найвищого рангу – генератор ідей, прогнозист, плановик, організатор.

Педагог мусить бути інтелігентом, не зацькованим міністерськими інструкціями і догмами, а таким, який не лише знає їх, а й уміє творчо переробити і збагатити філософією життя. Це інтелектуал, людина, яка володіє ґрунтовними знаннями не лише в галузі свого предмета.

Педагог – це чорнороб, який не соромиться виконувати з дітьми будь-яку роботу – фарбувати, ремонтувати, лагодити...

Як би хотілося, щоб Педагог міг зрозуміти кожного учня, а учні поважали кожного вчителя...

Педагог - це особистість, за якою підлітки перевіряють свої життєві позиції, можливо, він – єдиний, хто допомагає прозріти цим молодим шукачам, самовпевненим підліткам. Це і батько, і мати для багатьох. Нехай не щомиті, а в одну секунду, лише один раз під час нетривалої бесіди, він зможе дати те, що шукає маленька підрастаюча людина...

Педагог – це образ, створений століттями і тому шанований усіма. Усі чекають від людини цієї професії саме вчителювання! Це Майстер, Майстер слова, Майстер звуку, Майстер думки, Майстер емоцій і настроїв, Майстер створення – констатації знань...

Тому, для того щоб стати Вчителем, кожен має збагнути, що урок – це не 45 хвилин спілкування з учнями, а все життя, прожите до цього даною людиною. І залежно від того, як вона його прожила, 80 хвилин уроку в кожного вчителя пройдуть по-різному...

Н.С Гомеля, голова циклової комісії психолого-педагогічних дисциплін

МІСЬКИЙ КОНКУРС ЧИТЦІВ ПОЕЗІЇ ЛЕСІ УКРАЇНКИ

26 лютого 2015 року відбувся вже традиційний міський конкурс читців поезії Лесі Українки, присвячений 144-й річниці від дня народження видатної поетеси. Його проводили Всеукраїнське товариство “Просвіта” імені Т.Г. Шевченка та Музей видатних діячів української культури Лесі Українки, Миколи Лисенка, Панаса Саксаганського, Михайла Старицького. Цього року вірші читали не лише студенти коледжів і технікумів, а й гімназисти м. Києва. Від нашого коледжу участь брали студентки відділення “Правознавство” Вікторія Петрань та Катерина Конопацька, підготовлені викладачем Н.О. Чистовою. Студентки були нагороджені дипломами: Вікторія Петрань за друге місце, а Катерина Конопацька – за участь.

Атмосфера конкурсу була творчою і напруженою теплою. Всі вкотре переконались, що слово Лесі Українки надихає і пробуджує у людині найкраще.

Н.В Хорошилова

МІСЯЧНИК З ОХОРОНИ ПРАЦІ

У квітні в нашому коледжі проходить місячник з охорони праці та безпеки життєдіяльності. Подія серйозна, стосується кожного. Тому створено оргкомітет з підготовки заходів для проведення цього заходу у складі директора коледжу О.І. Щербак, заступника директора М.М. Колоса, старшого майстра Р.Л. Янковського, інженера з техніки безпеки В.В. Шустя.

Та коло відповідальних осіб цим не обмежується. Перевіряється стан будівель, комплексне обстеження і цільова перевірка охоплюють майстерні, кабінети, аудиторії та гуртожиток, тому до роботи залучаються завідувачий відді-

леннями, майстри виробничого навчання, викладачі.

Велика увага приділяється наочній пропаганді правил техніки безпеки. Про це, нагадає виставка стінних газет, присвячених охороні праці, що підготували студенти та учні груп. Кожна газета розповідає про особливості охорони праці і життєдіяльності на робочому місці у своїй професії. Крім цього у коледжі також відкрита виставка засобів індивідуального захисту, спецодягу, наочних посібників, засобів навчання та пропаганди з питань охорони праці.

В кабінетах спецтехнології і майстернях

оновлені чи створені стенди і куточки з охорони праці. Також перевіряється наявність необхідної документації з питань охорони праці, та безпеки життєдіяльності в коледжі. Проводяться чи будуть проведені конкурси "Кращий за професією", "Краще робоче місце", "Кращий знавець правил з охорони праці за спеціальностями". На завершення місячника запланований показ учебного фільму про пожежну безпеку і першочергову долікарську допомогу для учнів.

В.В. Шусть

КРАЩИЙ ЗА ПРОФЕСІЄЮ СЛЮСАР

У Київському механіко-технологічному коледжі відбувся міський конкурс професійної майстерності «Кращий за професією слюсар» серед студентів ВНЗ I-II рівнів акредитації. Захищали честь нашого коледжу студенти групи 94 3-2 відділення "Професійна освіта. Зварювання" Анатолій Вовк і Олексій Прокопець. Хлопці виявили теоретичні знання та вміння читати креслення і продемонстрували неабияку майстерність у роботі на станках й за верстатом.

У підсумку – зайняте призове 3 місце.

Є в перемозі наших студентів і частка праці майстра в/н Віктора Володимировича Шустя. Він провів зі студентами цільовий інструктаж з безпеки життєдіяльності та супроводжував хлопців під час конкурсу.

Вітаємо всіх причетних до перемоги!

І.В. Бредіхін

РАЗОМ МИ СИЛА!

У нашому коледжі вже не перший рік працює Студентський парламент коледжу (СПК), який складається із небайдужих, активних, відповідальних та ініціативних студентів різних відділень. Очолоє Студентський парламент – Осадчий Євгеній, студент групи 24ОКН, а допомагають йому два заступники: Дякова Діана, студ. 52Ю та Чайка Дар'я, студ. 42КД. Секретарем СПК є Батовкіна Наталя, група 42КД. Загалом до членів Студентського парламенту коледжу входить 33 особи.

Цього навчального року робота СПК направлена на благодійність та волонтерство. Згідно плану роботи було проведено акцію зі збору коштів для АТО, яка започаткована з 16 березня і триває по цей час.

17 березня 2015 року відбулася зустріч з Тетяною Михайлівною Домашенко, організована М.С. Лозовою Поетеса долучилася до акції парламенту та віддала кошти зібрані від розповсюдження збірки студентському парламенту на потреби пораненого воїна АТО – Жилака Олександра Івановича.

Ініціативою Студентського парламенту стала участь у Міжнародному Дні довкілля, напередодні якого (17 квітня 2015 року) студенти коледжу взяли активну участь в прибиранні та озелененні території навколо нашого навчального закладу

У планах СПК ще багато різноманітних заходів до яких може долучитися кожен. Нага-

дуємо, що Студентський парламент коледжу збирається кожної середи о 13.00 в ауд. №607. Запрошуємо до співпраці активних і небайдужих студентів!

Куратор
СПК Л.В. Яковенко

Відвідини воїна АТО О.І. Жилака

Учасць у Дні довкілля

ВІТАЄМО НАШИХ ЮВІЛЯРІВ

Міхальян Наталя Михайлівна — 12 квітня

Київський професійно-педагогічний коледж імені Антона Макаренка
м.Київ- 135 вул. В. Чорновола, 24
тел. 236-11-11, 236-97-78
факс: (044)236-97-65, 236-34-51
e-mail: kppk@cyfa.net
web-site: kppk.com.ua

- Статті публікуються в порядку обговорення. Автори надрукованих матеріалів відповідають за добір і точність наведених фактів і даних та інших відомостей.
- Редакція залишає за собою право редагувати та скорочувати текст. Рукописи не рецензуються і не повертаються.

РЕДАКЦІЙНА РАДА: Голова— директор коледжу О.І. Щербак,
заст. голови—заст. директора— В.П. Кондратьєва,
ЧЛЕНИ РАДИ: гол. редактор—І.В. Бредіхін, літер. редактор— М.С. Лозова, техн. редактор— М.М. Колос. Комп'ютерний набір і верстка — Д.О. Коваль
ТИРАЖ: 25 шт.
Рекомендована ціна: договірна